

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת
Public Art and Early Media Archive

אירועי אמנות תל-חי 87

התכתבות

פתקים, גזרי עיתון, צילומים, טקסט, התכתבויות, פרוטוקולים, חוברת
מקור החומרים: המכון לאמנויות תל-חי

Tel-Hai Art events 87

Correspondence

Notes, news clips, photographs, text, correspondence, protocols, booklet

Material source: Tel-Hai Arts Institute

המכון לנוכחות ציבורית
המרכז הישראלי לאמנות דיגיטלית, חולון
למידע נוסף צרו קשר דרך archive@digitalartlab.org.il

The Institute for Public Presence
The Israeli Center for Digital Art, Holon
For further information please contact us at archive@digitalartlab.org.il

13/60 0049-304514211
Berlin

Amelia Grünwald

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

מכון לתיעוד ציבורי
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE

Public Art and Early Media Archive

אמיליה גרין-וואלד
1917-1997

גרין-וואלד

~~דוד~~ Amelia Grünwald

Hok forest 15

Berlin 31

720354

03-732987

03 7355902 א' 10'

03-693954 20/50

Jörg Failmezger

Atelier:
Ruhbronnweg 2
7127 Pleidelsheim
☎ 0 71 44 - 2 38 78

Freiplastik auf dem Gelände
der Bundeswehr-Sportschule
in Warendorf
Material:
Schwedischer Granit
Bearbeitung:
poliert und geschliffen
Größe:
1,20 x 0,80 x 5,20 m

Geboren 1947 in Ludwigsburg. Aufgewachsen in Pleidelsheim, wo schon der Urgroßvater einen Steinmetzbetrieb hatte. 1965 Bildhauerlehre beendet, mit Abschluß als Bundessieger. Anschließend Wanderjahre: Volontär bei Bildhauer W. Proft in Stuttgart und E. Scheidegger in CH Zofingen. Bis 1970 zweijähriger Aufenthalt in Luzern an der Schule für Gestaltung bei Prof. Egloff. Anschließend zwei Jahre Besuch der Meisterschule in München, mit Abschluß als Steintechniker und Bildhauermeister. 1973 nach bestandener Aufnahme an der Akademie in Stuttgart die Entscheidung für den elterlichen Betrieb. Seitdem als selbständiger Bildhauer tätig in Pleidelsheim.

Meine Tätigkeit umfaßt Bildhauerarbeiten, vorwiegend aus Stein. Auftragsarbeiten und freie Arbeiten im öffentlichen und privaten Bereich, wie Brunnenanlagen und Plastiken, sowie Reliefs und personenbezogene Grabzeichen. Zum Beispiel: Reliefreihe im Haus der Halleschen Nationalen Krankenversicherung in Stuttgart, Plastik auf dem Gelände der Bundeswehrrsportschule in Warendorf und Brunnenanlage vor dem Arbeitsamt im Reutlingen.

Wenn ich nun auf meine berufliche Laufbahn zurückblicke, empfinde ich meine Arbeit als sinnvollen Teil meines Lebens. Ich wünsche mir, daß auch für andere meine Arbeit nicht sinnlos ist.

אילון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

Public Art and Early Media Archive

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

IPQ

מרכז היכרות ציבורית

Public Art and Early Media Archive

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

IP

Public Art and Early Media Archive

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

IP

Public Art and Early Media Archive

ארכיונות צילום ויזואליים

12

ART

English Art and Early Media Archive

INIT

MATERIA

10 בנות מוגדר

כוראוגרפיה: קבוצת חומר
רקדניות: גיגי רם, סמדר כהן לבאל, רוטי עתיר, רות
פלסקביץ, רחל בן דוד.

"בנות מוגדר" היא עבודה תוך התייחסות למקום ושימוש
בחומר הקיים, ללא הקשרים הסטוריים רגשיים. הדמויות
מצטטות את עצמן ואחת את השנית, ולעיתים ללא כל
תקשורת ביניהן. המוסיקה, התנועה והקול מזכירים
דימויים מעולם החי ומחיי היום יום. העבודה היא
השוואתית, אסוציאטיבית ואינה טוענת משמעות אחת
והחידה.

יום ב' 22.9 בשעה 17.30

יום ח' 24.9 בשעה 16.30, 19.00

יום ו' 25.9 בשעה 20.00

שבת 26.9 בשעה 17.30

מיקום: המדשאה

Public Art and Early Media Archive

MATERIA - Dance workshop consists of five women, each coming from different fields of art. What makes them unique is the total cooperation between the members of the group throughout the process. Through its work the group tries to demonstrate the different forms of expression of each and every member.

"Nof Mugdar" (Defined Landscape) is the product of one year's work in the area (Tel Hay), relating to the place and using local material, but not involving historical-sentimental connections.

The characters quote themselves and each other, sometimes without any means of communication. The music, the movement, and the voices are reminiscent of animals and of every-day-life. The piece is comparative, associative, and contains more than just one meaning.

Gigi (Galit) Ram

Semadar Cohn Lebel

Ruthi Ataria

Ruth Platkewitch

Rahel Ben-David

MATERIA - Dance workshop consists of five women, each coming from different fields of art. What makes them unique is the total cooperation between the members of the group throughout the process. Through its work the group tries to demonstrate the different forms of expression of each and every member.

"Nof Mugdar" (Defined Landscape) is the product of one year's work in the area (Tel Hay), relating to the place and using local material, but not involving historical-sentimental connections.

The characters quote themselves and each other, sometimes without any means of communication. The music, the movement, and the voices are reminiscent of animals and of every-day-life. The piece is comparative, associative, and contains more than just one meaning.

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

Gigi (Galit) Ram: Graduate of "Bezalel" Art School and of the Dance Studio Tel Hay. Teaches Dance and Creation.

Semadar Cohn Lebel: Graduate of Tel Hay and of the Yardena Cohn Dance School. Teaches Dance and Creation.

Ruthi Ataria: Graduate of "Bet Rothchild" in Haifa and of the Dance Studio Tel Hay. Teaches Modern Dance and Jazz at the Tel Hay School.

Ruth Platkwitch: Graduate of the Musik and Dance Academy, Jerusalem, and of the Dance Studio, Tel Hay. Teaches Dance and Creation.

Rahel Ben-David: Graduate of the "Margoschilsky" High School of Art, and of the Tel Hay Dance Studio. Teaches Art at the Tel Hay School of Painting.

UNIVERSITY OF MAINE *at Augusta*

University Heights
Augusta, Maine 04330
207/622-7131

January 20, 1987

Ilana Bauman
Art Director
Tel Hai College
Tel Hai, Israel

Dear Ilana Bauman:

A few weeks ago I was in Israel as a participant in the 17th Seminar for American Jewish Academicians. We had the opportunity to travel up to Metulla and spent the night in Kiryat Shmona where we met with various people. For me, this was one of the highlights of the seminar for it allowed me the opportunity to see the site of the Tel Hai 83 project. I had read and seen documentation of this exhibition and was very pleased to see some of the remaining sculptures.

I teach undergraduate and graduate level sculpture in the States and my own work has been very involved in social/political issues utilizing the environment or landscape and regional resources. Over the years, I have worked throughout the United States and Canada in both rural and urban settings creating large scale public projects.

My recent trip to Israel has had a profound effect upon my thoughts and visions and I find myself anxious for an opportunity to build a piece in Israel; that reflects the issues of landscape, and the intensity of the political and cultural issues, especially found in the region of Tel Hai.

While in Israel, representatives of the Jewish Agency tried in my behalf to contact you in the hopes that I would be able to meet with you while I was in Kiryat Shmona. Unfortunately, it did not come to pass.

I would like to know if there are plans for future environmental work at Tel Hai, and if it is possible for me to send you a portfolio of my work? I would greatly appreciate hearing from you and of any review and consideration you and your staff may be able to give my work that may enable me to develop a project in Israel.

Thank you for your efforts.

Sincerely,

Robert I. Katz
Robert I. Katz
Associate Professor of Art

*Thanks for letter etc.
works have already been
chosen. will be pleased
to have more information
of your work.*

Ilana Bauman
Tel Hai Exhibition
Coordinator
Tel Hai College
Galil Eliyon
Israel

Ian Hunter
5a Kidbrooke Park Road
London SE 3
England

10 February 1985

Dear Ms Bauman,

I am an New Zealand artist and researcher for the New Zealand Arts Council and, you may remember, I attended the 1983 Tel Hai Art Meet as an observer from Australia and New Zealand.

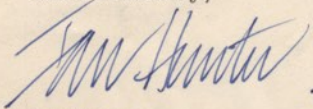
Can you please tell me if there is to be another Tel Hai Art exhibition again in 1985? As I am very interested to keep in touch with all my Israeli artist friends, whom I met in 1983 at Tel Hai.

I wrote some time ago and wanted to suggest to Amnon Barzel, that the Tel Hai organisers might like to consider including a New Zealand or Australian artist in the international section in any future Tel Hai exhibitions. I have contacts if you would like to have them.

Public Art and Early Media Archive

I look forward to hearing from you.

Yours sincerely,

Ian Hunter.

Angelika Stepken
Gieselerstr.11
1000 Berlin 31
030-861 12 49

Berlin, 5.5.1987

to the Director of the Tel Hai Sculpture Symposium

I am an art-critic and journalist, based in West-Berlin.
Friends of mine - artists from Israel and other countries -
told me about the Tel Hai Sculpture Symposium, so that I got
very interested in this project.

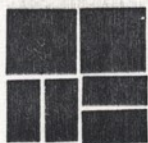
As I am working as a free lance writer (for "Artoscribe",
"kunstforum", "Neue Kunst in Europa", "NIKE", "Stern"-Magazine
and Berlin newspapers like "Der Tagesspiegel") there is no
problem to publish, but there is always the problem to pay all
costs by myself.... I don't know whether you have means to
invite writers from abroad. But if you could find a chance
to do it, I would be very, very thankful.
If you need some of my texts - to become more believable -
I will send you a proove next time.

With kindly regards,

Angelika Stepken

If there exist already press information about Tel Hai Sculpture Symposium, it would be great to get it early enough.

TEL HAI 87
CONTEMPORARY ART MEETING

תל חי 87

מפגש אמנות בת זמננו

24th, May 1987

Dear Florent Bex,

We recieved a letter from an art critic and journalist, named
Angelika Stepken.

Since she isn't familiar to us, we'd rather get your opinion (of her)
first. We hereby enclose her letter. ארכיון אמנות ציבורית

If you are interested in bringing her to Israel (Tel-Hai 87), there
is a problem of financing her flight. Is it possible for you to take
care of it? We can take care of her stay in Israel.

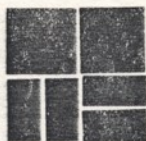
Public Art and Early Media Archive

Yours,

Arie Sagi

TEL HAI 87
CONTEMPORARY ART MEETING

תל חי 87
מפגש אמנות בת זמננו

11st, May 1987

Dear Jan,

We would like to inform you that we have organized another event , the third such event , "Tel - Hai 87 " .

It will take place on the 24th to the 27th September, 1987.

The curator is Mr, Flor Bex, editor of the art magazine "Art Factum" and director of the New Muhka Museum of contemporary art in Antwerp.

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת
This time there will be 30 artists, 15 from Israel and 15 from abroad, who will create sculpture in nature, and of course as in the previous meetings, there will be various performances.

I have replaced Ilana Bauman in her office as director of the Art College in Tel - Hai and hope to meet you at "Tel - Hai 87".

Public Art and Early Media Archive

Yours sincerely

Arie Sagi

מכון לאמנויות
תל - חי

Ilana Bauman
Coordinator
Tel Hai '83
Tel Hai
Israel

Ian Hunter
54 Vicars Hill
London SE 13
England

1st May 1984

Dear Ilana,

I have enclosed a photocopy of an article I wrote about Tel Hai '83 for the English art magazine ART MONTHLY. I hope you might like to keep it with your archive on Tel Hai. I am not certain whether it has been published yet, but will send you a copy once it is.

I would also be very grateful if you could send Amnon Barzel a copy, as I don't have his address, with my best wishes.

If you are planning a third Tel Hai I would very much like to hear about it. I so very much enjoyed my short time there last year.

In the meanwhile my best wishes to you.

Yours sincerely,

Ian Hunter

Ian Hunter

*for Art Monthly
London*

TEL HAI Contemporary Art Meeting
Israel, August 31 - September 3 1983

Tel Hai, located in the foothills overlooking Galilee, is a College and kibbutz community which has become firmly established as host to one of Israel's most important contemporary art events. Tel Hai which in Hebrew means "Height of Life", is also one of those geographical and political pressure points, where as recently as 1981 incoming katyusha rockets blasted the olive groves destroying sculpture left behind from previous art events.

Organised by the staff, artists and kibbutz communities associated with the college, under the direction of permanent curator Amnon Barzel (Israel's curator for past Kassel and Venice Biennales) Tel Hai '83 brought together some 40 Israeli artists, including local kibbutz artists as well as those with established reputations and others well known at home and abroad. And an international contingent represented ^{among others} by Anish Kapoor (Britain), Mauro Staccioli (Italy), Dennis Oppenheim (USA), Jochen Gerz (Germany), in what was essentially a sculpture event, but which ^{also} included performance, indoor exhibitions, dance and experimental music.

Public Art and Early Media Archive

Attended by over 60,000 people during the four days of the actual festival, Tel Hai was very much a national art event, which a very distinct local flavour. It was also a very important meeting ground for artists, public and critics. Celebrated as the only international art enterprise organised and supported by socialist communities (the kibbutzim), its community spirit and informality contrasted sharply with the institutionalised rituals and marketplace pressures of such art events as Kassel and Venice. Artists lived and worked on site supported by the local kibbutzim, who with their customary generosity supplied artists with almost everything from bull dozers and workshop facilities to volunteer labour crews for an estimated 50 individual art projects.

The rugged natural beauty of the land, combined with the rich archaeological and historical associations of the place, inevitably provided the main focus for much of the outdoor work produced at Tel Hai. Ezra Orion's 'Towards the Rift '80 - '83' explored global tectonic fault lines with references also to present day political divisions between nations, while David Fein's massive arch of basalt boulders dominated the head of the valley above Kiryat Shmona like some ancient megalithic monument. Influenced by the history and the mountain Micha Ullman erected 'Heavens', a chair shaped block of hewn stone angled over a rock carved trench, as though about to fall; a view of the sky from a defensive position.

Local customs, mixed in with mythological references came through strongly in the work of veteran artist Menashe Kadishman, whose painted metal cut-out donkeys perched on rock strewn mounds, with a real donkey tethered alongside. Zadok Ben David, a London based artist, used his ^{full sized} ~~upside~~ tree, constructed from small lengths of poplar branches, as a symbolic act of the continuation and renewal of the contact between Tel Hai and Kfar Giladi. Similar connections, between the early pioneers and the present were evoked in the work of Ivan Schwebel; a white concrete wall with paintings on both sides celebrating the vision and sacrifice of Trumpeldor the Israeli hero, and Zigi Ben Haim's 'Legion of the Titans' which portrayed Israel's mythological heroes (ancient and modern) as huge lumbering constructions of resin coated sacking on concrete stilts, heading up the trail used by the early pioneers.

Yet such a landscape contains its troubled past and an uncertain future. Ophira Barak's indoor installation with bunker-level view of a landscape full of hidden danger; and Hanina Neufeld's 'Among Fences', a tight inwardly spiraling ring of anti-terrorist fences, points up clearly the deep anxieties and suffering that lie close to the surface of everyday life in Israel.

As I.A.F. Phantoms flashed overhead, Joshua Neustein set fire to a life size outline of a jet bomber drawn with rubber inner tubes on the ground, scorching the earth and sending columns of dense black smoke high into the sky. Nearby, under the shadow of Dov Or Nir's Kfir fighter plane and Nagasaki Atom bomb companion piece beautifully crafted life size in olive branches, Buky Schwartz's installation of dynamited and paint splattered boulders attested to the sometimes violent nature of the creative act itself.

TEL HAI '83

Tel Hai, however, was not the "mighty and even obsessive anti-war demonstration" that one critic in the Jerusalem Post termed it, but rather provided a convenient and probably very necessary vent for some of the frustrations and tensions, welling up in opposition to Israel's involvement in an unpopular war in Lebanon. Tel Hai had its gentler and more lyrical side too, the majestic pulsating electronic music of Yossi Mar Haim filled valleys and hills with the audible energy of Tel Hai, while indoors, were slide installations by Michael Druks, .. a fine exhibition of paintings on paper by Moshe Gershuni and next door in the inflatable exhibitions tent Anish Kapoor's hi-chrome powdered wall piece.

Israeli sculpture activity, to judge by the sampling at Tel Hai last summer is without a doubt extraordinary in its diversity and sheer energy. Although the quality of some of the work was uneven in parts, in general one came away with the impression of overall vitality and directness and a sophistication in the best works, which lends strength to the argument that events like Tel Hai, organised for artists and with the full support of the community, are likely to become the new powerhouses for contemporary art developments in the future. A third Tel Hai is to be organised in mid-1985, for more information on this and Tel Hai '83, contact Ilana Bauman, Coordinator, Tel Hai, Tel Hai College Israel.

Ian Hunter

מועצה אזורית הגליל העליון
ה ה ה ה

דאר נע הגליל העליון 10200

קרית שמונה
טלפון מס' 069-45611

מספרנו

ועדת פסלים

פרוטוקל ישיבה מיום - 31.5.87

בנושא הצבת פסלי ארוע תל - חי 1987

נוכחים: ולנסי, דוד פיין, סצ"י, עזרא, ידידיה, דניאל פרלטה, יגאל מירון, אלדד.

הערה:

ידידיה: קבוץ כפר-גלעדי מתנגד להצבת פסלים בשטחו עד אשר יוסדר נושא הויתור של האמנים על זכויותיהם למקום בו מוצבים הפסלים, וזאת בכדי להבטיח שע"פ דרישת הקיבוץ ניתן יהיה להעביר את הפסלים, במקרה של שינוי יעוד הקרקע.

דוד: הנושא בטיפול וכל האמנים יחתמו על החוזה.

הצעות מקומי הפסלים של ארוע תל-חי 1987:

דוד בלייזר - פסל מס' 1 - ימוקס בשטח המכללה - מיקומו המדויק של הפסל ומפלסו יקבע במשותף

ע"י עזרא ודוד פיין.

דוד רינוב - פסל מס' 2 - ימוקס באזור הכניסה לאכסניה - הפסל חייב להיות קל ונייד עקב הצורך

להעתקתו לקראת הבניה המתוכננת בשטח זה.

סלו שאול - פסל מס' 3 -

פיני יסעור - פסל מס' 4 - ימוקס במדרון המערבי של הוואדי דרומה לחצר תל-חי.

חומר הפסלים: בוצ.

בן צבי - פסל מס' 5 - 3 משטחים מכריקים.

על קו הרכס של שלוחת הפסלים במדרון המערבי של הוואדי.

שושי יקותיאל-פסל מס' 6 - 2 דמויות מקרמיקה כאילו הולכים עם אלונקה (גובהו: $\frac{1}{2}$ בן אדם).

במדרון המערבי מעל דרך העפר.

נפתלי נחמני-פסל מס' 7 - אהל מתכת.

בשוליים המזרחיים של מגרש החניה לבאי האכסניה.

שגשגה היימן-פסל מס' 8 - סאעשוי בלוקים בגובה 3+4 מ'.

בזלקו התחתון של המדרון המערבי של הוואדי.

יעקב חפץ - פסל מס' 9 - גלגל מתכת עם כנף.

במדרון המזרחי של הוואדי בין השביל לגדר, את המקום יש לתאם ולאשר

ע"י ארמוני וק.ק.ל.

מועצה אזורית הגליל העליון הנהלה

דאר נע הגליל העליון 10200

קרית שמונה,
שלמון מס' 45611-069

מספרנו

- 2 -

אהרון שלמה - פסל מס' 10 - תוף ברזל מוצב בשקע חצוב בסלע.
במדרון המערבי של הוואדי.

שלמה פאר - פסל מס' 11 - שרטוט פרח בתוך בית.
במדרון המערבי של הוואדי.

חנה מחותן - פסל מס' 12 - מערה ובה מוצגים שונים.
על מצוק דרך העפר שבמדרון המערבי של הוואדי.

חיאל שמש - פסל מס' 13 - קורות מברזל.
מיקומו לתאם עם ארמוני וק.ל.

אילן כתר - פסל מס' 14 - גשר מספנקריט 16 מ"א בתוך הוואדי. למכללה אין רגישות מיוחדת לנ"ל.
המיקום לא נקבע. לא נראה כי ישנה חשיבות מיוחדת למיקום זה. נוספת בכפר גלעדי-ניתן
יפוי כח לידידיה ולדוד לסכם את הנושא בתאום עם ארמוני ועזרא.

ברני פינק - פסל מס' 15 - עשוי אבנים.
במדרון המערבי של הוואדי.

דורצ'ין - פסל מס' 16 - פלטה ברזל 6x2 מ'.
בין הפסלים של בן צבי ובן צבי, אך נמוך יותר במדרון.

Public Art and Early Media Archive

תומרקין - פסל מס' 17 - עדיין לא סוכס מיקומו.

דוד פיין - פסל מס' 18 - דוד פיין נתבקש ע"י עיריית קרית שמונה להציב פסל בכניסה הדרומית
לקרית שמונה.

הפסל יוצב בגבעת משרדי המועצה האזורית על המצוק שבצדו המערבי של
הכביש הראשי, וזאת בתאום עם אבישי טאוב מתכנן המתאר המקומי.

ל ס י כ ו ס :

1. מיקומי הפסלים אושרו בהתאם למפורט לעיל.
2. האמנים נדרשים לחתום על כתב הויתור לזכויותיהם למקום הפסל - לפני הצבתו.
3. מארגני ארוע תל-חי 1987, האמנים ואגף האומנויות מתחייבים ע"פ דרישת הנהלת תל-חי להעתיק את אותם הפסלים המוצגים בתוך הגבולות הקיימים של תל-חי רבתי, אשר יהיה צורך לפנותם ממקומם משום עבודות הכניה והפתוח שבתל-חי.
4. תאומים ואישורים משלימים הנדרשים ע"פ המפורט לעיל יעשו בידיעתם ומעורבותם של אלדד או עזרא.

רשמו: אלדד ועזרא.

התפוצה: לנוכחים.
הנהלת המועצה האזורית.
הנהלת תל-חי.

Manchester Polytechnic

Director K Green BA MA

Institute of Advanced Studies

Dean J Langrish MSc PhD

All Saints

Manchester M15 6BH

Telephone 061-228 6171

Our reference

Your reference

Date 4 June 1987

Ms Arie Sagi
co-ordinator
Tel Hai '87
Tel-Hai College Art Institute
Upper Galilee 12210
ISRAEL

Dear Ms Sagi

Thank you for your letter informing me about the 1987 'Tel-Hai Contemporary Art Meet' תוכנית אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

Having attended the last 'Tel Hai' event in 1983 and also as a practicing sculptor working with landscape and environmental projects in Britain, I would be interested in having more information. It may interest you to know also that I am presently employed by the Manchester Polytechnic on a public sculpture in the environment project and related research work.

I look forward to hearing back from you.

Yours sincerely

Ian Hunter

Ian Hunter
Research Assistant

Thank you for your letter of 4/6/87.
The Tel Hai 87 event will take place on the
24th Sept 87 - 27th Sept 87. The event is not slow
Box, and the following artists are participating:
I'm enclosing the list of the
names will inform you of any
further developments. Participating
artists
Yours Sincerely
[Signature]

130
11-85-180

מרכז להשכלה תל-חי

ע"ש ג. ומ. רודמן בע"מ

עיריית קרית שמונה

טל. 06-943731-2

המועצה האזורית הגליל העליון

22.6.1987

אל: גבי גרינפלד

שלום רב,

הנדון: פסלים תל-חי 87.

הנני להזכירך מספר החלטות:

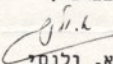
- א. מבקש דיווח בנושא הצבת הפסלים - התקדמות ובהתאם להחלטת ועדת הפסלים.
- ב. ימי האירוע ושימוש במחקני המכללה:-- עדין לא תואם שום נושא הקשור בשימוש במחקני המכללה, הוזה אומר שאין המכללה מתחייבת לספק חדרים, חדרי שרות, תאורה וכו' ללא תיאום ואישור מראש.
- ג. אני מבקש למנוע ויכוחים וחוסר תאום ולכן אבקשך לדאוג שכל נושא הקשור לאירוע תל-חי 87 יעשה מראש, כחוב ברור ומסוכם.

לא אסכים לשום אילתורים של הרגע האחרון.

מכון תרבות וידיה
מרכז תרבות וידיה
מכון לתרבות וידיה

בברכה,

א. רודמן

Public Art and Early Media Archive

מנכ"ל המכללה

העחקים: דוד פיין.
סצ"י

UNIVERSITY OF MAINE *at Augusta*

University Heights
Augusta, Maine 04330
207/622-7131

July 9, 1985

Ilana Bauman
Art Director
Tel Hai College
Tel Hai, Israel

Dear Ilana Bauman:

With great interest I have read about the 1983, Contemporary Art Meeting in Tel Hai. I am an environmental sculptor who has been working for the past twelve years constructing projects at colleges and other community sites around the United States. Most recently, I completed a major commission for a steel corporation that resulted in a five ton sculpture, titled, Homage to the Lost Village ארכיון אמנות ציבורי

I am interested to learn from you if a similar meeting will be taking place in Tel Hai in the future. Also, if it would be possible for me to submit a portfolio of my projects so that I may be considered for participation in this special art event. My work focuses upon regional history and activity and involves community participation. The 1983 Contemporary Art Meeting sounded like a most wonderful event incorporating the contemporary arts, the Israeli landscape and people.

Thank you for any information that you may be able to provide. I look forward to hearing from you.

Sincerely,

Robert I. Katz
Associate Professor of Art

29.7.87

לכבוד:

הנדון: גן פסלים יער תל-חי.

שלום רב!

בימים אלה אנו נגשים לחשיבה, וגבוש עקרונות ראשוניים ותכנון גן פסלים בהר תל - חי המשולבים בארועי תל - חי (87,83,80, וכו').
אנו מבקשים את התיחסותך לרעיון (שבדאי כבר שמעת עליו) בעיקר מנקודת המבט הקרובה אליך.

לצורך כך אנו מבקשים בשלב זה שתעביר לנו מכתב, את מחשבותיך והתיחסותך לנושא.
ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת
אנו מעביר את זה ליגאל רץ (קק"ל צפון) שמרכז את הטפול והתכנון.

נשמח ונדאג לשתף אותך בשלבי התכנון הבאים.

מכון תולדות ישראל
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
מכון לתולדות ההלמנות

העתק: עמוס הרפז קק"ל צפון.

יגאל רץ קק"ל צפון.

תפוצה

Public Art and Early Media Archive

1. כפר גלעדי - ידידיה, שי מלמד.
2. ראשית ההתישבות - גדעון גלעדי (כפר גלעדי).
3. מכללת תל חי מכון לאומניות - אהרון ולנסי, אריה שגיא.
4. תירות - יוני גדעוני מ.א.ג.ע.
5. מועצה אזורית מחלקה לתכנון - עזרא טוב, אלדד שהם.
6. שמירה על הטבע, נוף והסטוריה-אריה אללופ מנהל בי"ס שדה חרמון (שניר).
7. תל - חי - דוד פיין.

בברכה

גבי גרינפלד

29.7.87

סכום פגישה: גן פסלים הר תל - חי

משתתפים: יגאל רץ, אלדד שהם, אהרון ולנסי, דוד פייך, עליזה מימון, גבי גרינפלד.

על מנת להוביל ולקדם את ביצוע הרעיון להקמת גן הפסלים בהר תל חי. עלינו לקיים שני מהלכים מקבילים:

א. להכין תכניות התרמה.

ב. לקיים תהליך חשיבה, גבוש תכנית ולוח זמנים לביצוע הפרויקט עצמו.

ארכיון אמנות ציבורית וזמדיה מוקדמת

א. תכנית התרמה:

מוצע להכין חוברת גרפית או שרטוטים וציורים הנותנים בטווח רעיון ויאפשרו מהלכי שוק ראשוניים. כל זה בהתאם למהגבל בק"ל.

ב. תכנית הר תל חי

על מנת לגבש את התכנית יש לשלב את הגורמים הבאים:
מכללת תל חי, תל חי 87, מכון לאומנות, חברה להגנת הטבע, ראשית ההתישבות כפר גלעדי, תירות, מועצה אזורית גליל עליון, קק"ל וכו'.

ג. לוח זמנים

1. תכניות התרמה - רצוי להכין עד מחצית ספטמבר
  2. תכנית הר תל חי - לגבש כך שיוכלו להתחיל לעבוד בסוף חורף 88.
- הנחיות לנושא כולו ולוח זמנים יגובשו עם עמוס הרפז.

רשם: גבי גרינפלד.
העתק: אהרון ולנסי.

המכון לאמנויות

סיכום פגישה בנושא "גן הפסלים" בתל-חי

הפגישה התקיימה בתל-חי ביום 23 באוגוסט 1987.

השתתפו בה: יגאל כץ
גבי גרינפלד, אריה שגיא, דוד פייז-אגף אומנויות תל-חי
עזרא טוב
-המח' הטכנית של המועצה האזורית
-קק"ל

(א) תל-חי 87

1. גובש רעיון להתחיל בביצוע השביל המתוכנן מחצר לתל-חי לקברות השומרים ולהסתעף ממנו לכיוון דרום לעבר הפסל של סלו שאול.
2. סוכס שהיציאה מהמתחם המגודר של תל-חי תבוצע בהתאם לתכנית השביל.
3. יגאל ישתדל להפעיל את המימון הקטע הזה של השביל לקראת ארוע תל-חי 87.

(ב) תכנון גן הפסלים

1. מפת תל-חי תעודכן, הפסלים הקיימים והמבוצעים עתה יופיעו בה.
2. אריה שגיא יכין פרוגרמת הצמחייה המבוקשת לסביבתם של הפסלים השונים.
3. יגאל יגבש תכנית רעיונית של גן הפסלים.
4. יגאל מבקש לספק לו צילום אוויר בק.מ. של 1:1000 של האתר המיועד להצבת הפסלים.
5. מנהל תל-חי ולנסי אהרון יקדם המגעים בנושא גן הפסלים עם הנהלת הקק"ל.

רשם: עזרא טוב

התפוצה לנוכחים.
עמוס הרפז (קק"ל).
ולנסי אהרון (תל-חי).

מועצה אזורית הגליל העליון

טל. 06-945611

דאר נע הגליל העליון 10200

תאריך 18 בדצמבר 1987

מספרנו דפ/שג/תל-חי.

לכבוד

1360

שלום רב

לאחר שיחה עם אבנר שלו, נתבקשתי על ידי זלמן גסטר ראש המועצה האזורית, ליזום פגישה בין מספר אמנים שהיו קשורים ל"אירועי תל-חי" בשנים האחרונות. ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

לכן, את(ה) מוזמן למפגש בתאריך 29.12.87 בשעה 14.30 בחדרו של זלמן גסטר.

נושא המפגש: "גבעת הפסלים" שבאתר תל-חי. Public Art and Community in a Rural Area

להשתתפותך אני מצפה.

חברים

בברכת

פלדר

דני

תרבות

רכז

31/12/87 חאריך

מספרנו

מועצה אזורית הגליל העליון

טל. 06-945611

דאר נע הגליל העליון 10200

ישיבה בענין פרוגרמה לפיתוח שטח של איזור הפסלים של תל-חי

משתתפים: יוני גדעוני, דוד פיין, יגאל מירון, אריה שגיא, דניאל פרלטה, ישראל פרידמן, דני פלדר, זלמן.

זלמן פתח בשיחה ומסר כי יש צורך להגדיר את הפרוגרמה של פיתוח השטח במידה והוא יעשה.

סצ'י: יש צורך במעט פיתוח, בעיקר דרכי גישה ונקודות שתיה. יש לחפש קרן שתאפשר החזקה סבירה של היצירות.

דניאל פרלטה: באירועים הראשונים לא הושם מספיק דגש על כך כי מדובר באומנות בטבע. רק האוצר האחרון התחיל קצת לשים לב לזה. יש להזהר מעודף טיפול בשטח. הפסלים צריכים להשתלב בטבע המקומי אין לעשות פסלים, אלא יצירות בטבע ואין צורך להקים גן-פסלים מתחנה עם גני פסלים אחרים. חלק מהפסלים אפשר גם לפזר בסביבה העירונית הקרובה. לא לעשות דברים שפוגעים בטבע.

יוני: האוצר אמר כי בעוד שנים שלושה אירועים יוכל להתפתח אתר פיסול בן-לאומי. צריך להיות תכנון שהוא יהיה יוצא דופן ולאנשים שמסתובבים באתר. צריך להיות מינימום פגיעה בטבע, אבל יש להכין דרכים. מקומות שתיה, ספסלים ומקומות להניח פסלים. אתר זה יכול להיות מקור משיכה רציני לחירות. צריך לקבוע כבר היום את האוצר כדי שהוא יקבע את המקומות. אני מציע אוצר קבוע לאתר.

יגאל מירון: האיזור צריך לראות את האתר הזה כאתר של האיזור שהוא אחראי לו. עיצוב השטח צריך להיות מינמלי. העבודות צריכות להיות עבודות בטבע כי הקשר בטבע הוא החשוב. המועצה צריכה להשקיע כל שנה בעשיית פסלים.

דוד פיין: צריכים להשתדל לנגוע מה שפחות. להכין קצת שבילים ודרכים וכן מים, ספסלים ונסיעות קצת. להשאיר את ההרגשה שמטיילים בטבע ולא בגן. בעית התחזוקה חשובה, צריך שילוס ומיפוי מסודר. צריך אדם שיעבוד מלא בענין הזה. צריך אחראי (אוצר) לשטח, אשר ידאג לשטח. הבעיה של הפסלים המתבלים, יש להוריד את אלה שנגמרים. ביתר צריך לספל.

מועצה אזורית הגליל העליון

טל. 06-945611

דאר נע הגליל העליון 10200

- 2 -

תאריך _____

מספרנו _____

ישראל: השאלה אם לאיזור יש ענין לקיים מין אתר כזה, ומה תפקידו. צריך לבדוק כמה עולה תחזוקה של איזור כזה, האם המועצה צריכה לתקצב מן אתר כזה. האם זה צריך להיות אלמנט עיסקי או פתוח לציבור לגמרי. צריך לחפש איש "משוגע לדבר" צריך לגשת לענין בצורה עיסקית, אחרת הענין לא יתקיים.

דני פלדר: האתר צריך להיות אלמנט תרבותי שתושבי האיזור וגם אנשים מבחוץ יכולים להנות מהם ולא בצורה עסקית. להשאיר את הטבע, לא לנגוע. צריך להחליט איזה פסלים צריך לחסל. צריך להעסיק אדם שישמור על הפסלים. יש להיעזר בבתי הספר האיזוריים, בקק"ל ועוד גורמים.

זלמן: מציע שהאתר יהיה קשור למכון לאומניות ויהווה חלק ממנו. מסכים לגישה המכתיבה מינימום פגיעה במצב הטבעי של השטח. השטח חייב להיות מוגדר, עם דרכי גישה בהיררכיה מתאים לרכב וברגל. חייבים להיות בו מתקנים למי שתיה, ספסלים, שירותים נוחים, שילוט מסודר, מזנון ומקום למכירה למפות ומזכרות.

פסלים לא חייבים להיות רק מחומר בלתי מתכלה. פסלים מתכלים יש להם יתרון שהם מפנים מקומם ליצירות חדשות על כן המקום צריך להיות מוגדר כאתר יצירה לפיסול בטבע בעל מהלך דינמי, כאשר פסלים בחלקם מתכלים והיצירות מתחדשות כל הזמן. על כן גם אין לקבוע במדויק את המקומות בהם יוצבו פסלים בעתיד. האחזקה צריכה להיות באחריות המכון כאשר המועצה צריכה לגייס את האמצעים לתחזוקת המקום.

סוכם כי דני פלדר ידאג שועדת היגוי ציבורית תתכנס ובה ישמיעו הנציגים שלנו את הפרוגרמות לתכנון האתר.

רשם: זלמן

מ/ב

תפוצה: למשתתפים.

אבנר שלו.

חרמונה.

**DANIEL BUREN
JACQUELINE DAURIAC
PHILIPPE FAVIER
ANGE LECCIA
FRANÇOIS PERRODIN
GEORGES ROUSSE
SARKIS
PATRICK TOSANI**

**8 ARTISTES FRANÇAIS
CONTEMPORAINS** FRAC
RHONE-ALPES

Public Art and Early Media Archive

**KUNSTVEREIN
LUDWIGSBURG**

Kunstverein Ludwigsburg
Frac Rhône-Alpes

8 ARTISTES FRANÇAIS CONTEMPORAINS

zeitgenössische Kunst aus Frankreich
aus der Sammlung des Frac Rhône-Alpes

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

מכון לחקר אמנות ציבורית
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
مركز للتحקר في الفن العام

Public Art and Early Media Archive

KUNSTVEREIN LUDWIGSBURG

Villa Franck und Schloß Ludwigsburg
22. August – 24. September 1987

Eine Ausstellung des Kunstvereins Ludwigsburg in Zusammenarbeit mit dem Fonds Regional d'Art Contemporain Rhône-Alpes und dem Institut Français de Stuttgart unter der Schirmherrschaft von Ministerpräsident Lothar Späth.

Ausstellung und Katalog wurden wesentlich gefördert durch die Daimler-Benz AG und das Ministerium für Wissenschaft und Kunst Baden-Württemberg.

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

Public Art and Early Media Archive

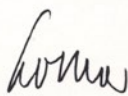
Grußwort

Der Gedanke der Ausstellung »Zeitgenössische Kunst aus Frankreich« wurde bei einer Reise einer baden-württembergischen Kunstdelegation durch die französische Partnerregion Baden-Württembergs, Rhône-Alpes, geboren. Die Ausstellung fördert also die deutsch-französischen Beziehungen und ist zugleich selbst Ergebnis deutsch-französischer Aktivitäten.

Nicht nur als Ministerpräsident des unmittelbar an Frankreich angrenzenden Bundeslandes, sondern auch in meiner Eigenschaft als Beauftragter der Bundesregierung für die kulturelle Zusammenarbeit zwischen der Bundesrepublik Deutschland und Frankreich begrüße ich es, daß der Kunstverein Ludwigsburg diese Ausstellung veranstaltet. Partnerschaft ist nicht nur Zusammenarbeit auf wirtschaftlichem, technologischem und wissenschaftlichem Sektor, sondern gerade auch künstlerischer und kultureller Austausch. Ich bin sicher, daß die Ausstellung in Ludwigsburg ein guter Beitrag zur Förderung der deutsch-französischen Beziehungen sein wird.

Besonders freue ich mich, daß zur Ausstellungseröffnung auch Vertreter unserer Partnerregion Rhône-Alpes anwesend sind. Der nach dem Großraum Paris bedeutendste wirtschaftliche, industrielle und wissenschaftliche Ballungsraum in Frankreich ist in seiner Substanz, seinen Interessen und seinen Zielsetzungen mit unserem Bundesland sehr eng verbunden. Die bereits bestehenden über 50 Partnerschaften zwischen Gemeinden Baden-Württembergs und der Region Rhône-Alpes machen deutlich, daß sich eine lebendige Partnerschaft entwickelt hat.

Im Namen der Landesregierung heiße ich alle Besucherinnen und Besucher der Ausstellung willkommen. Den Veranstaltern wünsche ich, daß ihre Bemühungen und ihre Arbeit angemessen gewürdigt werden. Ich bin sicher, daß sich an diese erste Ausstellung künstlerischer Werke aus der Region Rhône-Alpes weitere deutsch-französische Aktivitäten anschließen werden.

Lothar Späth
Ministerpräsident
des Landes Baden-Württemberg

Public and Early Media Archive

INSTITUT FÜR KUNST UND KULTUR
INSTITUT FÜR KUNST UND KULTUR
INSTITUT FÜR KUNST UND KULTUR

INSTITUT FÜR KUNST UND KULTUR
INSTITUT FÜR KUNST UND KULTUR
INSTITUT FÜR KUNST UND KULTUR

Am Anfang der kulturellen Beziehungen zwischen dem Land Baden-Württemberg und der Region Rhône-Alpes steht eine Ausstellung, die Neuerwerbungen des Frac zeigt; dies zeugt von dem Interesse, das dieser jungen regionalen Institution im Ausland entgegengebracht wird.

Im Rahmen des 1986 zwischen unseren beiden Regionen geschlossenen Kooperationsvertrages bestand die erste in der Region Rhône-Alpes empfangene deutsche Delegation aus Kunstexperten und war Ausdruck des beiderseitigen großen Wunsches, den Austausch in diesem Bereich zu fördern. Bereits bei diesem ersten Zusammentreffen wurden zahlreiche Ideen entwickelt und Projekte gestartet.

Ich danke Martin Hagenmüller vom Kunstverein in Ludwigsburg für seine Initiative, der, wie ich weiß, bald weitere folgen werden. Meine Dankbarkeit gilt auch Helmut Gerber und Jean-Baptiste Joly, die mit Engagement und Fachwissen mit uns eine lebendige und neuartige Form der Zusammenarbeit auf soliden Grundfesten als wahres Bindeglied des Europa von morgen, aufzubauen wissen.

Jacques Oudot
Präsident des Frac Rhône-Alpes
Vize-Präsident des Regionalrates

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

Public Art and Early Media Archive

Vorwort

Der Kunstverein Ludwigsburg zeigte in den vergangenen Jahren wiederholt Ausstellungen zur französischen Gegenwartskunst. Die Ausstellung »8 Artistes français contemporains« ist jedoch nicht nur eine Fortsetzung dieser Reihe, sie ist ein erstes Projekt im Rahmen der 1986 vereinbarten Partnerschaft zwischen dem Land Baden-Württemberg und der französischen Region Rhône-Alpes. Diese Partnerschaft soll im Rahmen des deutsch-französischen Freundschaftsvertrages besonders die Zusammenarbeit in den Bereichen von Kunst und Kultur vertiefen und die Kooperation zwischen den einzelnen Kunstinstitutionen der beiden Regionen intensivieren. Die Ausstellung kann hierfür als Beispiel gelten.

Die Region Rhône-Alpes mit ihrer großen Flächenausdehnung und ihrem kulturellen Mittelpunkt Lyon ist nicht nur eine wirtschaftsstarke Region, sie weist auch beispielhafte und leistungsfähige Einrichtungen moderner Kunst auf. In den letzten Jahren entstanden unter anderem durch die Dezentralisierungsbestrebungen bedeutende, vorwiegend auf die Präsentation der Gegenwartskunst ausgerichtete Einrichtungen wie zum Beispiel das Magasin in Grenoble, das Nouveau Musée in Villeurbanne, Espace Lyonnais d'Art Contemporain (E.L.A.C.) und Musée Saint Pierre in Lyon oder der Fonds Régional d'Art Contemporain (Frac) Rhône-Alpes.

Gerade diese Frac's sind das eigentliche Instrument der Dezentralisierung in der Bildenden Kunst. 1982 auf Initiative von Jack Lang gegründet, ist es ihre Aufgabe, in den 22 Regionen Frankreichs Sammlungen zeitgenössischer Kunst aufzubauen. Dies geschieht nicht etwa unter einem regional verengten Blickwinkel, sondern ganz entschieden mit einem Anspruch von internationalem Niveau. Heute weist die Sammlung des Frac Rhône-Alpes, die auf figurative Malerei in Frankreich, junge europäische Skulptur und Künstler-Fotografie spezialisiert ist, über 600 Werke auf, wovon etwa je ein Drittel von regionalen, französischen und internationalen Künstlern erworben wurde.

Die Ausstellung im Kunstverein Ludwigsburg zeigt aus dieser Sammlung eine Auswahl wichtiger Neuerwerbungen von Werken französischer Künstler und gibt damit einen interessanten Einblick in das aktuelle Kunstschaffen in Frankreich und in die Ankaufspolitik des Frac.

Erstmals findet eine Ausstellung des Kunstvereins an zwei Orten statt. Neben der Villa Franck ist ein weiterer Teil der Ausstellung, eine Video-Installation von Ange Leccia, in einem Raum des Ludwigsburger Schlosses zu sehen. Am 9. September 1987 führt sich zum 25. mal der Tag, an dem Charles de Gaulle im Innenhof dieses Schlosses seine berühmte Rede an die deutsche Jugend hielt. Diese Rede, im Beisein von Konrad Adenauer, war eines der herausragenden Ereignisse in der damals gerade entstehenden Freundschaft zwischen Frankreich und der Bundesrepublik. Ein internationales Veranstaltungsprogramm der Stadt Ludwigsburg wird im September in Ludwigsburg an dieses Ereignis erinnern. Die Ausstellung mit zeitgenössischer Kunst aus Frankreich ist ein Beitrag zu diesem Programm.

Die Vorbereitungen für die Ausstellung lagen auf französischer Seite in den Händen von Jacqueline Rozier vom Frac Rhône-Alpes. Ihr gilt unser herzlicher Dank für ihr Engagement und die Aufgeschlossenheit für dieses erste gemeinsame Projekt. Besonderer Dank gebührt auch Marie-Claude Jeune und Jean-Baptiste Joly für ihre wertvollen Beiträge und ihren Rat, den Sie uns zur Verfügung stellten. Wir danken der Daimler-Benz AG für ihre großzügige Unterstützung bei der Herausgabe des Katalogs, ebenso dem Ministerium für Wissenschaft und Kunst und der Stadt Ludwigsburg für die Förderung dieser Ausstellung.

Der Frac Rhône-Alpes

Der Frac (Fonds Régional d'Art Contemporain – Regionaler Fonds für zeitgenössische Kunst) Rhône-Alpes ist einer der ersten gewesen, die seit Herbst 1982 gegründet wurden. In viereinhalb Jahren hat er 620 Kunstwerke zusammengetragen. Er hat sich eine Aufgabe gestellt, die bisher von den französischen Museen etwas vernachlässigt wurde und versucht, das aktuelle künstlerische Schaffen zu fördern. Die Werke, die angekauft werden, müssen von lebenden Künstlern und nach 1960 entstanden sein. Dadurch trägt der Frac nicht nur dazu bei, die zeitgenössische Kunst bekannt zu machen, sondern bietet ihr auch eine Existenzgrundlage.

Die ersten Ankäufe lassen sich in drei Gruppen einteilen:

Die figurative Malerei in Frankreich: die Figuration Narrative der 60er Jahre, Nouvelle Figuration der 80er Jahre

Foto-Künstler

Die Skulptur, hauptsächlich europäische Skulptur um die italienische »arte povera« und um die englische Skulptur

Folgende Schwerpunkte bestimmen heute die Ankaufspolitik:

Aufträge an junge Künstler mit dem Ziel, experimentelles Arbeiten zu fördern.

Der Ankauf von einigen größeren Arbeiten, die bereits bestehende Ensembles vervollständigen und die sich in Sammlungen der regionalen Museen einfügen.

Eine von Jean-François Chevrier zusammengestellte Foto-Sammlung zum Thema »Körper«.

Eine Sammlung von zeitgenössischen Möbeln.

Seit Dezember 1983 hat der Frac zahlreiche Werke den Museen und Kunsthallen der Region Rhône-Alpes als Leihgaben zur Verfügung gestellt und vor allem durch bisher 53 Ausstellungen, die in der Region, in ganz Frankreich und im Ausland gezeigt wurden, seine Sammlung der Öffentlichkeit zugänglich gemacht.

Im April 1987 wurde ein neuartiges Projekt der Kunstvermittlung realisiert: der Fracotrain, ein zum Museum umgestalteter Eisenbahnwaggon, der auf drei regionalen Bahnstrecken fährt und täglich mehr als tausend Reisende befördert.

Im Mai 1987 konnte der Frac Rhône-Alpes in die Villa Gillet einziehen, deren weitläufige und großzügige Anlage aus dem Beginn des 20. Jahrhunderts die Stadt Lyon überragt und deren öffentlicher Park ein idealer Rahmen für zeitgenössische Plastik ist. Die Villa Gillet beherbergt Büroräume und Depots; sie wird es ermöglichen, neue Aktivitäten zu entwickeln und wird die der regionalen Museen ergänzen:

Pädagogische Aktionen im schulischen Bereich

Datenbank über die regionalen Bezugsquellen im Bereich der Dokumentation über zeitgenössische Kunst

Koordination und Verbreitung von Informationen über regionale Aktivitäten im Bereich der zeitgenössischen Kunst.

Jacqueline Rozier
Frac Rhône-Alpes

Daniel Buren

geboren 1938 in Boulogne-sur-Seine
lebt und arbeitet in Paris
französische Nationalität

Titel der Arbeit: ohne Titel
unsigniert, undatiert
entstanden 1970–1971

Technik und Material: Markisenstoff und Acryl
Maße: 250 x 200 cm

ארכיון אמנות צברית ומהדורות

Diese Arbeit von Buren kann als ein Übergangswerk betrachtet werden, das zwischen seiner Arbeit aus den Jahren 1967–1970 und den heute wohlbekannten anzusiedeln ist. Aus seiner ersten Schaffensperiode behält er den Untergrund, d. h. den Markisenstoff bei, hier in Form eines Rechtecks mit abwechselnd weißen und orangefarbenen, 8,7 cm breiten Streifen. Um diesem Stoff einen künstlerischen Ausdruck zu geben, hat Buren auf der linken Seite ein weißes Band mit Acrylfarbe aufgetragen. Durch Abscheiden des oberen linken Teils des Rechtecks – so bildet er ein kleines Dreieck, das sich im oberen Bereich der Wand befindet, auf der die Markise angebracht wurde – kann Buren eine Arbeit realisieren, die je nach Örtlichkeit veränderbar ist; die Dimensionen des ausgestellten Werkes wechseln mit der Funktion des Raumes. Buren hat dieses Werk als eine flexible Arbeit konzipiert, die sich an jeden Raum anpaßt.

Die Arbeit wurde bereits gezeigt in:

- »20 œuvres de la collection Rhône-Alpes«, Frac Rhône-Alpes, Centre d'art Contemporain, Genf, 1985.
- »Uno Sguardo: un regard de Bruno Cora sur les œuvres du Frac Rhône-Alpes«, CNAC, Grenoble, 1986; Académie des Beaux-Arts, Neapel, 1987.
- »Un aperçu de l'art français dans la collection du Frac Rhône-Alpes«, espace Baudelaire, Rillieux-La-Pape (Rhône), 1987.

Bibliographie zur Arbeit:

- Uno Sguardo: un regard de Bruno Cora sur les œuvres du Frac Rhône-Alpes, CNAC, Grenoble, 1986, ill.
- Uno Sguardo: un regard de Bruno Cora sur les œuvres du Frac Rhône-Alpes, Académie des Beaux-Arts, Neapel, 1987, ill.
- Einladungskarte »Un aperçu de l'art français dans la collection du Frac Rhône-Alpes«, espace Baudelaire, Rillieux-La-Pape, 1987.

Jacqueline Dauriac

geboren 1945 in Tarbes
lebt und arbeitet in Paris
französische Nationalität

Titel der Arbeit: »Polaroids, Flowers and Light«
unsigniert, undatiert
entstanden 1985

Technik und Material: Installation
Fotografien, Vasen und Blumen, Sockel, Spots
Maße: veränderlich, je nach Raumgröße.

Zwei Fotos von je 124 x 124 cm.

Für diese Installation verwendet Jacqueline Dauriac zwei Fotografien, die Polaroid-Bilder im Entwicklungsprozeß darstellen; das eine rosa, das andere rot, zwei Blumensträuße in der Farbe der Fotografien und einen Sockel, auf dem einer der Sträuße steht; der andere steht auf einem Tisch, der zum Ausstellungsraum gehört. Fotos und Blumensträuße werden durch Spots angestrahlt. Das Vorgehen von Jacqueline Dauriac zielt darauf ab, den Betrachter aus der Reserve zu locken. Sie möchte durch Darstellung von vertrauten Objekten unseren Blickwinkel öffnen und unsere oft eklektische Kunstauffassung erweitern.

Diese Verfremdung von vertrauten Objekten veranlaßt sie, die Fotografie nicht als einfache Darstellung des Vergangenen zu verwenden, sondern als Mittel, die Realität entstehen zu lassen. Ihre Installation zeigt in der Tat auf, daß die Blumen über den Umweg der Fotografie ausgewählt werden können, also tatsächlich existieren.

Jacqueline Dauriacs Absicht ist es, die Realität sehen zu lernen und dadurch sich selbst zu entdecken.

Die Arbeit wurde bereits gezeigt in:

»Jacqueline Dauriac, Polaroids, Flowers and Light, Galerie J. L. J. Bertin, Lyon, 1986.

»Un aperçu de l'art français dans la collection du Frac Rhône-Alpes«, Espace Baudelaire, Rillieux-La-Pape (Rhône), 1987.

Bibliographie zur Arbeit:

Farbige Postkarte, Frac Rhône-Alpes, Dez. 1986.

Einladungskarte »Un aperçu de l'art français dans la collection du Frac Rhône-Alpes«, Espace Baudelaire, Rillieux-La-Pape, 1987.

Philippe Favier

geboren 1957 in Saint-Etienne
lebt und arbeitet in Saint-Etienne
französische Nationalität

Titel der Arbeit: Bataille d'Atherines

signiert, datiert

entstanden 1982

*Technik und Material: bemaltes Papier (Acryl, Silberlack),
zerschnitten und auf weißes Papier geklebt.*

Maße: 80 x 120 cm

Diese Arbeit setzt sich aus mehreren hundert kleinen Papierteilchen zusammen, die ein Schlachtfeld darstellen. Sie gehört zu einer Serie, die von Altdorfers »Alexanderschlacht« beeinflusst wurde.

Die Arbeit wurde für die Biennale von Paris konzipiert, wo sie direkt an die Wand geklebt wurde; es war das aus der größten Anzahl von Elementen bestehende Werk.

Atherine: in Schwärmen lebender kleiner silberner Fisch.

Die Arbeit wurde bereits gezeigt in:

XII. Biennale Paris, ARC, Paris, 1982.

Frac Rhône-Alpes, Ankauf 1983, Centre d'Arts Plastiques, Villefranche-sur-Saône (Rhône), 1983.

Was ist ein FRAC? 100 in Rhône-Alpes angekaufte Werke von 75 Künstlern, Fondation Nationale des Arts Graphiques et Plastiques, Paris, 1984.

Auswahl von Werken aus der Sammlung des FRAC, Etablissement Public Régional, Charbonnières-les-Bains (Rhône), 1984.

La peinture refigurée, Musée de Brou, Bourg-en-Bresse (Ain), 1984.

Retour à la figuration, Salle des fêtes, Péage de Roussillon (Isère), 1984.

Philippe Favier, Grafik, LEP de Saint-Fons (Rhône), 1986.

Du Petit, Werke des Frac Rhône-Alpes, Bibliothèque Max-Pol Fouchet, Givors (Rhône), 1986.

Philippe Favier, Musée de l'Abbaye Sainte-Croix, Les Sables d'Olonne, 1986; Villa Arson, Nice, 1986; Musée départemental de Rochechouart, Limoges, 1987.

Bibliographie zur Arbeit:

Frac Rhône-Alpes, Acquisitions 1983, Frac Rhône-Alpes, Lyon, 1983, ill.

Quelques achats du musée nomade, Les années 80, Nr. 1, 1983, S. 15, ill.

Marie-Annick Depagneux, »Les acquisitions du FRAC«, Le Progrès (Rhône), 6. Dezember 1983, ill.

Qu'est-ce qu'un Frac? 100 œuvres de 75 artistes acquises en Rhône-Alpes, Frac Rhône-Alpes, Lyon, 1984, Nr. 30, ill.

Louise Ferrari, Philippe Favier, Cahiers de l'Abbaye Sainte-Croix, Nr. 53, Musée de l'Abbaye Sainte-Croix, Les Sables d'Olonne; Musée départemental de Rochechouart, Limoges, 1986.

Ange Leccia

geboren 1952 in Minerviu (Korsika)
lebt und arbeitet in Paris
französische Nationalität

Titel der Arbeit: *Arrangement*
unsigniert, undatiert

Technik und Material: *Vitrine mit Leinwand, Videogerät,*
Videoband U-matic (Dauer 60 Minuten)

Maße: *veränderlich, je nach Raumgröße*

»Arrangement« ist eine Video-Installation, die im März 1985 im Marius-Mermillon-Saal (ELAC, Lyon) kreiert wurde. Sie besteht aus einem Video-Farbfilm, der auf den Leinwand-Hintergrund einer Vitrine projiziert wird, über die er hinausragt. Unermüdlich zeigt sie und läßt sie das Anrollen und Ablaufen des Meeres an einem Kieselsteinstrand ertönen.

Auf Korsika hat Leccia am Meer gewohnt. Und es hat auch bereits seine erste Arbeit beeinflusst: ein auf das Anrollen und Ablaufen der Wellen projiziertes Bild. »Ich hatte bei Einbruch der Nacht mit der Projektion begonnen und je weiter die Nacht fortschritt, je mehr drückte sich das Bild auf den Gisch. An diesem Tag war Sturm, das Meer bildete eine weiße Leinwand.« (Aus Liberation, 4.3.1985)

Für Leccia ist die Kunst mit dem Meer vergleichbar, schwankend, in Bewegung, ständig in Frage gestellt ohne jedoch jemals ihre Identität zu verlieren. Die Kunst wiederholt sich wie die Welle uner müdlich und ist doch jedesmal anders. Indem man das Meer in eine Vitrine steckt, wird die Geschichte der Kunst verständlich. Aber es ist auch Ausdruck des Wunsches, gegensätzliche Elemente zusammenzubringen, die Ausdruck unserer Lebensart sind: die tägliche Konfrontation der Natur mit der Technologie.

Die Arbeit wurde bereits gezeigt in:

»Ange Leccia«, ELAC, Salle Mermillon, Lyon, 1985.

Bibliographie zur Arbeit:

Art Contemporain Rhône-Alpes, No. 1, Herbst-Winter, 1984-1985, ill. Umschlag.

Daniel Soutif, »la vidéo au bout de la plage«, Libération, 4. März 1985, S. 83, ill.

Didier Semin, »un certain art français: quand les formes deviennent attitude«, Art Press, No. 104, Juni 1986, S. 29.

»Machines affectées«, Les cahiers de l'abbaye de Sainte-Croix, No. 54, Les Sables d'Olonne, 1986, S. 59, ill.

François Perrodin

geboren 1956

lebt und arbeitet in Paris

französische Nationalität

Titel der Arbeit: 11.36

unsigned, undatiert

entstanden 1984

Technik und Material: Holz, Glas, Acryl auf Hartfasern ארכיון

Maße: 2 x 65 x 65 cm; 1 x 65 x 100,5 cm

Diese Arbeit ist eine Wandinstallation, die sich aus drei Elementen zusammensetzt, zwei Quadraten und einem Rechteck, wobei jedes aus einem Rahmen, einer Glasplatte und dem Bildgrund besteht. Alle Bildgründe sind identisch, d. h. sie sind alle in dem selben Grau gemalt, selbst die Rahmen tragen die Farbe des Bildgrundes. Nur der Rahmen des rechteckigen Bildes unterscheidet sich von den übrigen, er ist in einer anderen Nuance gemalt. Im Verhältnis Länge zu Breite ist das rechteckige Bild durch den Goldenen Schnitt bestimmt, dies erlaubt die verschiedensten Anordnungen. Nimmt man beispielsweise dem Rechteck ein Quadrat weg, behält das zurückbleibende Rechteck das selbe Verhältnis Länge zu Breite. Die Maße der Rahmen bestimmen das Raster, nach dem die drei Arbeiten angeordnet sind. Man muß unterscheiden zwischen dem konkreten Charakter der Installation und seiner visuellen Wirkung. Das Werk von François Perrodin weist zwei Wahrnehmungsebenen auf: die erste ist durch die Objekte selbst (Rahmen, Glasplatte, Bildgrund) als ihr wesentliches Element definiert. Die zweite definiert sich durch die Spiegelung der Glasplatten, die dem Werk einen Aspekt des Beweglichen, des Labilen verleihen. Denn je nach dem Ort, wo es sich befindet, und nach den unterschiedlichen Lichteinfällen entstehen unterschiedliche Wirkungen. Jedes Bild trägt den Titel einer Seriennummer, die auf das benutzte Erarbeitungssystem verweist. Jedes Bild hat zwei Nummern, eine erste, die auf das verwendete Erarbeitungssystem verweist und eine zweite, die chronologisch seine Realisierung in der Serie bezeichnet.

Die Arbeit wurde bereits gezeigt in:

»13 Œuvres du Frac Rhône-Alpes mises en dépôt au Musée Saint-Pierre«, ELAC, Lyon, 1985.

Uno Sguardo: un regard de Bruno Cora sur les œuvres du Frac Rhône-Alpes, CNAC, Grenoble, 1986; Académie des Beaux-Arts, Neapel, 1987.

Bibliographie zur Arbeit:

Uno Sguardo: un regard de Bruno Cora sur les œuvres du Frac Rhône-Alpes, CNAC, Grenoble, 1986, ill.

Uno Sguardo: un regard de Bruno Cora sur les œuvres du Frac Rhône-Alpes, Académie des Beaux-Arts, Neapel, 1987, ill.

Georges Rousse

geboren 1947 in Nizza
lebt und arbeitet in Paris
französische Nationalität

Titel der Arbeit: ohne Titel
unsigniert, undatiert
entstanden 1986

Technik und Material: auf Zinkblech geleimte Farbphotografie, Einzelstück
Maße: 200 x 250 cm

Diese Arbeit entstand auf Einladung des CIRVA (Internationales Forschungszentrum über Glas und Kunst), Marseille, für die Ausstellung »Atout verre« und nimmt eine zentrale Stellung im Werk von Georges Rousse ein. Es ist das erste einer neuen Arbeit, bei der der Künstler anhand von Glas und Spiegel mit den Tiefen und Reflexen spielt: »Es ist eine Arbeit mit drei sehr einfachen geometrischen Formen, die im Zentrum des Raumes aufgestellt sind. Eine der Formen ist auf eine von einem Spiegel reflektierte Fläche gezeichnet, die zweite ist auf Wand und Boden gezogen, und für die dritte habe ich eine Glasscheibe eingeschoben, die in perspektivischer Form zerschnitten ist. Das Glas ist durchsichtig, aber es reflektiert auch, und dazu habe ich noch die Wand hinter dem Glas zerschnitten; man sieht also ein anderes Zimmer dahinter. Alles spielt sich in der Stärke des Glases ab ... der Transparenzeffekt und der Spiegeleffekt sind gleichzeitig vorhanden.«

Die Arbeit wurde bereits gezeigt in:
»Atout verre«, CIRVA, Marseille, 1986.
Elac: 10 ans, Octobre des Arts, Lyon, 1986.

Bibliographie zur Arbeit:
Supplément à la lettre d'information, Ministère de la Culture, Nr. 192, 25. Mai 1986, Paris, S. 9, Farbill.

Sarkis

geboren 1938 in Istanbul
lebt und arbeitet in Paris
französische Nationalität

Titel der Arbeit: *Le forgeron dans le rôle de Kriegsschatz*
signiert, undatiert
entstanden 1983

Technik und Material: *Holzkiste, rotes Neon*,
Skulptur aus Lagermetall, Knetmasse, Tonbänder
Maße: 140 x 200 x 100 cm

Die Arbeit von Sarkis besteht aus einer Holzkiste, in die mit rotem Neon das Wort »Kriegsschatz« (deutsch im Originaltext) geschrieben ist. Auf dieser Kiste steht eine Skulptur des 19. Jahrhunderts, einen Schmied darstellend, dessen aus Knetmasse nachgemachtes Gesicht das Selbstportrait des Künstlers ist. Um diese Installation herum liegen, willkürlich verstreut auf dem Boden, aus der Kiste herausquellende Tonbänder, die mit großen Operntiteln von Wagner, Schönberg, Berg bedruckt sind. An den Wänden neun Aquarelle, die die Installation darstellen.

Sarkis versteht das Kunstwerk als Globales mit mehreren Bedeutungsmöglichkeiten: historisch, sozio-kulturell, musikalisch, theatralisch etc. Ebenso stellt er seine Werke für einen bestimmten Raum her, kann sie jedoch auch in anderen Zusammenhängen aufstellen.

Sarkis benutzt den Begriff »Kriegsschatz« seit 1976. Für ihn müssen Kunst und Künstler als Kriegsschatz eines Landes angesehen werden, da es immer eine Aneignung von Kultur-Produktionen durch den Staat gibt.

Der Schmied in der Rolle des Kriegsschatz symbolisiert den Kampf des Künstlers, aber auch seinen Sieg. Deshalb setzt Sarkis seinen Schmied mit dem Sieg von Samothrake in Beziehung. Beide werden liegend dargestellt, auf einem von ihnen mit aller Kraft beherrschten Sockel.

Durch die Verwendung bedruckter Tonbänder verfolgt Sarkis mehrere Absichten: Konkretisierung der Musik, sie existieren zu lassen, selbst wenn man sie nicht hört. Herstellung einer Verbindung zwischen Schrift und Klang. Es ist tatsächlich kein Zufall, wenn Sarkis Deutsch als Lieblingssprache für seine Installationen verwendet, aus der er Schlüsselwörter als Arbeitsgrundlage entlehnt, denn sie war das Instrument wesentlicher Ideologien des 19. und 20. Jahrhunderts, aber auch Sprache der Musiker, die er bewundert.

Darüber hinaus wird die Bedeutung, die Sarkis dem Zeit-Phänomen zumißt verständlich, wenn man weiß, daß diese großen Meisterwerke von dem zeitgenössischen Musiker Boulez dirigiert werden. Wie er es doch selbst sagt: »Wenn man Boulez Wagner dirigieren hört, spürt man, daß Schönberg, Berg und Weber tatsächlich existiert haben.« So ist auch der Schmied in der Rolle des Kriegsschatz in gewisser Weise eine Neuinterpretation des Sieges von Samothrake, der die Existenz der griechischen Kultur des 4. Jahrhunderts v. Chr. für den Menschen von heute greifbar werden läßt. Sarkis geht noch weiter: die Gesichter der von ihm gezeigten Skulpturen sind Selbstportraits aus Knetmasse, so daß er sie nach jeder Veränderung seiner selbst umarbeiten kann. Sarkis' Skulpturen leben im gleichen Rhythmus wie ihr Schöpfer. Man kann sagen, daß Sarkis' Werk durch die zahlreichen Elemente, aus denen es gebildet wird, an der totalen Kunst teilnimmt.

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

Die Arbeit wurde bereits gezeigt in:

- »A Pierre et Marie, une exposition en travaux«, 36, Rue d'Ulm, Paris, 1983-1984.
- »Néon, Fluor et Cie«, ISELP, Brüssel, 1984.
- »La fin des siècles, le début des siècles«, ARC, Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris, 1984.
- »Les trésors du Capitaine Sarkis«, Nouveau Musée, Villeurbanne, 1985.

Bibliographie zur Arbeit:

- Sarkis. Der Anfang der Jahrhunderte, DAAD galerie, Paris, 1984, ill., S. 11, ill. Nr. 11.
- Claude Rossignol, Sarkis éclaire le silence, Art Press, Nr. 77, Jan. 1984, S. 12-14, ill.
- La fin des siècles, le début des siècles, Sarkis, ARC, Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris, 1984, S. 7, ill. Nr. 6.
- Grand dictionnaire encyclopédique Larousse, Band 9, Paris, 1985, S. 9336, Farbill.
- 3 Mises en scènes de Sarkis, Les trésors du Capitaine Sarkis, 1985, Nouveau Musée, Villeurbanne, Leebor Hosmann, Brüssel und Nouveau Musée, Villeurbanne, S. 88-87, ill.

Patrick Tosani

geboren 1954 in Boissy l'Aillerie

lebt und arbeitet in Paris

französische Nationalität

Titel der Arbeit: La Pluie

unsigned, undatiert

entstanden 1986

Technik und Material: 3 Abzüge einer Cibachrome Farbfotografie

Maße: 120 x 170 cm ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

Tosani hat diese Vorrichtung nicht mit dem Ziel entwickelt, Regen zu machen, sondern um diesen Regen auf die Fotografie zu bannen. Dieses Bild entstand also aus der Kombination von Fallgeschwindigkeit des Wassers und Belichtungszeit. Eine Arbeit, die in gewisser Weise ein Experiment seines Mediums ist.

Diese Farbfotografie eines farblosen Motivs ist die erste aus einer Serie über den Regen: auf den folgenden Fotografien hält Tosani mit den Satzzeichen einer Schreibmaschinentastatur den Regen an oder leitet ihn um. Eine Form, das Wetter zu »punktieren«.

Die Arbeit wurde bereits gezeigt in:

Surfaces sensibles, Chapelle de la Salpêtrière, Paris, 1986.

Carte blanche à la couleur: Patrick Tosani, Cuchi White, Jean-Baptiste Carhaix, Fondation Nationale de la Photographie, Lyon, 1987.

Bibliographie zur Arbeit:

Actuel, Nr. 85, November 1986, S. 201, Farbill.

Surfaces sensibles, Chapelle de la Salpêtrière, Paris Audio-visuel, Paris, 1986, S. 6, Farbill.

Patrick Tosani, Fondation Nationale de la Photographie, Lyon, 1987.

FRAC RHONE ALPES

KIS
bergeron dans le rôle de
eschatz, 1983

FRAC RHONE ALPES

11 PATRICK TOSANI
La pluie, 1986

FRAC RHONE ALPES

12 PATRICK TOSANI
La pluie barre, 1983

FRAC RHONE ALPES

NCIOIS PERRODIN
s, 1984

FRAC RHONE ALPES

8 GEORGES ROUSSE
Sans titre, 1982

FRAC RHONE ALPES

9 GEORGES ROUSSE
Sans titre, 1983

FRAC RHONE ALPES

ILIPPE FAVIER
s titre, 1981

FRAC RHONE ALPES

5 PHILIPPE FAVIER
Bataille d'Atherines, 1982

FRAC RHONE ALPES

6 ANGE LECIA
Arrangement, 1985

FRAC RHONE ALPES

2 DANIEL BUREN
D'une impression l'autre,
1983

FRAC RHONE ALPES

3 JACQUELINE DAURIAC
Polaroids, flower and light,
1985

1 DANIEL BUREN
Sans titre, 1970/71

Ausstellung:
Martin Hagenmüller
Marie-Claude Jeune

Katalog:
Jacqueline Rozier
Jean-Baptiste Joly
Elisabeth Hagenmüller

Übersetzungen:
Marianne Roth

Fotos:
Frac Rhône-Alpes

Dia-Reproduktionen:
V-Dia, Heidelberg

Dia-Kartons:
M. Gaggini, Rom

Gesamtherstellung:
Dr. Cantz'sche Druckerei
Stuttgart-Bad Cannstatt

Herausgeber und Copyright:
Kunstverein Ludwigsburg
Frac Rhône-Alpes

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

מכון לנוכחות ציבורית
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
مركز للظهور العلني

Public Art and Early Media Archive